

הללו סוד אמ"ש, והתגלגלו כמקדם. א' התעברה והולידה והוציאה את האות ב' בצד מערב, ואז היא מתישבת בצד הדרום. מ' התעברה והולידה והוציאה את האות ד' בצד הצפון, ואז היא מתעלה בין צפון ודרום ותלויה באויר. ש' התעברה והולידה והוציאה אות ג', ומתישבת בצד המזרח, ומתעלה בין מערב ומזרח ותלויה באויר. נמצאו שתי אותיות מ"ש תלויות באויר. א' שנשארה התעלתה במקומה, ועלתה למעלה, והתעטר בה י"ה. באלה התחזקה והתעברה והולידה ה"ו ועמדה במקומה. אז מתעטרת ומאירה ופושטת אור, ומולידה אור, והוציאה את האות ט', המכה שהכה והאיר סוד העולם העליון באור.

אז מתעלה א' ונוטלת מתוך האור את מ"ש, והתחברו עמה, ונהיות אמ"ש כמקדם, ומתישבת א' בצד דרום, ש' בצד מזרח, מ' בצד צפון. עולה ג' שהיתה בצד מזרח, ומתעברת ומולידה צ"ת. באה ב' שהיתה בצד מערב, ועולה ומתחברת בין צ"ת. עולות א' ו', זו מצד מערב (דרום) וזו מצד מזרח, ומתחברות שתיהן עם ב' בין צ"ת, ומאיר השם צבאות. כשמאיר השם הזה בתוך המשכן, מתעברות האותיות ומולידות ז' ב' (ג) נ. עולות אמ"ש כמקדם, ומתעברות ומולידות ס' ע' פ'.

נשארה ק' יחידה, ועולה ויורדת, ועומדת בתוך נקב תהום רבה. רואה אותה הקדוש ברוך הוא שמתערבכת בלי גוף ולא ציור ולא נכנסת למשכן, עשה אותה חפה וכסוי למשכן. ומיהי? יריעות עזים לאהל על המשכן, כמו שנאמר ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן, לאהל ולא אהל. קו"ף ולא אדם.

בסטרא דמערב, פדין אתיישב איהו בסטר דרום. מ' אעדי ואוליד ואפיק את ד' בסטרא דצפון, פדין אסתלק איהו בין צפון ודרום, ותליא באוירא. ש' אעדי ואוליד ואפיק את ג', ואתיישב בסטרא דמזרח, ואיהו אסתלק בין מערב ומזרח, ותליא באוירא. אשתכחו תרין אתוון מ"ש, תליין באוירא.

א' דאשתאר, אסתלק בדוכתיה, וסליק לעילא, ואתעטר ביה י"ה. באלין אתתקף, ואעדי ואוליד ה"ו, וקאים בדוכתיה, פדין אתעטר, ואנהיר, ופשיט נהירו, ואוליד נהירו, ואפיק את ט', בטישו דקא בטש ונהיר רזא דעלמא עלאה, (דף ק"ט ע"א) בנהירו.

בדין אסתלק א', ונטיל מגו אוירא מ"ש, ואתחברו בהדיה, והוו אמ"ש כמלקדמין, ואתיישב א' בסטרא דדרום, ש' בסטרא דמזרח, מ' בסטרא דצפון. סלקא ג' דהוה בסטרא דמזרח, ואעדי ואוליד צ"ת. אתא ב' דהוה בסטר מערב, וסליק ואתחבר בין צ"ת. סליקו א' ו', דא מסטר מערב (ג"א דרום) ודא מסטר מזרח, ואתחברו תרווייהו בהדי ב' בין צ"ת, ואנהיר שמא צבאות. פד אתנהיר שמא דא גו משפנא, אעדו אתוון ואולידו ז' ב' (ג"א ג) נ'. סליקו אמ"ש כמלקדמין, ואעדו ואולידו ס' ע' פ'.

אשתאר ק' יחידאי, וסלקא ונחתא, קיימא גו נוקבא דתהומא רבא, חמא לה קדשא בריה הוא, דקא מתערבכא, בלא גופא ולא ציורא, ולא עייל למשפנא. עבד לה חופאה למשפנא. ומאי ניהו. יריעות עזים לאהל על המשכן, פמה דאת אמר, (שמות כו) ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן, לאהל ולא אהל. קו"ף ולא אדם.